

наль да я хвали: „Колко си красива, какви хубави очички имашъ; пъкъ крилцата ти колко сѫ напъстрени — такава хубавица азъ никога не съмъ виждалъ. — Нима може да бѫде вѣрно това? Запитала мухата. — А, казалъ паякътъ, като тебе красиви сѫщества нѣма. Азъ имамъ едно огледало, влѣзъ да ти го подаря да се оглеждашъ“. И влѣзла мухата да се огледа, но никога не излѣзла. Когато нѣкой ти казва: „Ти си много хубава, ела азъ ще ти направя това и това“, ти ще влѣзешъ, но нѣма да излѣзешъ, като мухата. Това сѫ то подаръцитѣ, то е развратъ. Не казвамъ да не давате и да не приемете подаръци, но въ подаръка трѣбва да взиматъ участие и устата, и мисъльта, и сърцето, вжтрѣ въ него трѣбва да сѫ вложени човѣшката мѫдростъ, знание, любовъ. Азъ зная много жени, развратени отъ мѫже съ подаръци. Жената придобие часовникъ, пръстенъ, капелчица, но тя еднѣжъ завинаги е изгубила своята честностъ, опозорила се е. Зная мнозина качили се на власть, но слѣзли опозорени, опетнени, изгубили своята чистота. Обществото ги хвали: „Този е знаменитъ човѣкъ“. Да, знаменитъ е, ама едно врѣме бѣше диамантъ, а сега е каль. Значи, ние не можемъ да туремъ друга основа. Ако можемъ да изпълнимъ своите дѣлжности въ свѣта тѣй, както изискватъ законите, по които ние вѣрвимъ, движимъ се и развиваме, добре; ако ли не можемъ — никакъ не ги изпълняваме. Не се кавайте на власть да управлявате хората, когато се опозорите, когато се продадете. Извѣршете всѣко едно дѣйствие безкористно, както Христосъ. Нѣкой казва: „Не мога“. Какъ не можешъ? А да